

Audàcia en Do Major

Malgrat algunes opinions en contra, Emilio Torres va abandonar la seva ciutat natal Chihuahua (Mèxic) i va deixar d'estudiar la carrera d'enginyeria per lliurar la seva vida allò que estima: la música.

27/02/2011

Emilio, per què vas decidir dedicar-te a la música?

Des de nen escoltava molta música, de tot tipus, i em sorprenia el fet de poder "crear" música. Quan vaig

començar a tocar la guitarra,
componia coses i les compartia amb
els meus amics, perquè em donessin
el seu vistiplau.

Poc abans de finalitzar la
preparatòria, com se sol dir "no
trobava el meu lloc", ja que és
normal pensar que la música, o les
arts en general, no són una bona
opció econòmicament parlant i
moltes persones grans -amb molt
bona intenció- m'aconsellaven que
deixés aquest somni i optés per una
carrera "seriosa".

Així vaig començar a estudiar una
enginyeria, però jo seguia escrivint,
tocant, gravant, etc. Fins que em vaig
adonar que no volia fer una altra
cosa: fos arriscat o no, volia dedicar
la meva vida a allò que m'agradava
fer. I vaig deixar l'enginyeria.

Per aquells dies vaig conèixer un
sacerdot de l'Obra amb qui vaig
començar a portar direcció

espiritual, em va sorprendre que em preguntés també per l'aspecte professional, i més encara que m'expliqués que Déu s'interessava per cada moment de la meva vida i no només de si em portava bé o malament.

Finalment vaig decidir anar-me'n a Guadalajara per estudiar a l'Escola de Música Sagrada, que té molt prestigi.

**Específicament, a què et dediques?
Com santifiques la teva feina com
a músic?**

Actualment dono classes d'harmonia i composició, tinc al voltant de setanta alumnes de piano i estudio òrgan en el Temple de Santa Maria Goretti. També componc obres per a piano i obres de música sacra.

Com a músic, penso que no és molt difícil santificar la meva feina, ja que "la música és per a l'ànima el que la

gimnàstica per al cos". Procuro que els meus alumnes toquin el millor possible, no només donant notes a l'aire, sinó expressant realment la importància que cadascuna té i tractar amb això de desxifrar i reviure el que l'autor vol dir, i fer d'aquesta idea una idea pròpia. I de vegades, quan algun alumne no vol treballar o és una mica pesat de tracte, practico la paciència, ho ofereixo i llestos (rialles).

És complicat viure cristianament en l'ambient de les belles arts?

És complex en el sentit que l'expressió artística va íntimament lligada a la filosofia, i en aquests temps la filosofia que impera no és pròpiament cristiana. Això, unit als esdeveniments violents que ara vivim al nostre país, dóna peu a una tendència pessimista.

En molts casos, no existeix, esperança cristiana -la confiança que

malgrat tot estem a les mans de Déu-
i xoques amb un ambient que
s'expressa en paisatges tan foscos
que et col·loquen en un lloc
aparentment fora de temps i context.
Però alhora tractes amb persones
que estan en contacte freqüent amb
el seu interior, amb el seu sentir, i
això fa possible sostenir un diàleg
transcendent dins d'una conversa
ordinària.

**Solem pensar en la Música Sacra
com un gènere clàssic: existeix
avui creació musical d'aquest
gènere?**

És clar que existeix, el que passa és
que sol identificar-se com a Música
Sacra només a les grans obres,
Mozart, Schubert o Palestrina, i el
terme en realitat abasta dos aspectes:
la música litúrgica i la música de
concert. La Música Sacra que no hi
cap en les celebracions eucarístiques
ha de ser considerada de concert. És

un tema de sentit comú, són tan llargues i elaborades que no són apropiades per a la celebració eucarística actual, i per això gairebé sempre l'escoltem a les sales de música culta. Existeixen doncs dues possibilitats: escriure música sacra per tocar-se fora de la celebració, i una altra, escriure música apropiada per a la celebració.

Compositors com Arvo Pärt (Estònia), Olivier Messiaen (França) -música sacra més aviat de concert- Valentino Miserachs (Itàlia), Licini Refice (Itàlia), Miguel Bernal Jiménez (Mèxic), i Domingo Lobato (Mèxic) - creadors de música litúrgica- són alguns exemples de composició de Música Sacra actual.

Com vas conèixer l'Opus Dei?

Quan vaig arribar a Guadalajara portava anotada l'adreça d'un centre de l'Obra que m'havia donat el sacerdot que vaig conèixer a

Chihuahua, un dia vaig decidir anar a conèixer el centre, i em vaig topar amb un grup d'universitaris que estaven comentant una pel·lícula. Em va agradar molt l'ambient i així vaig començar a anar-hi cada dissabte.

Què és el que et va atreure de l'Obra?

El que a la majoria li atrau -crec jo-: que dóna raó de la fe, que no viu una fe basada en el sentimentalisme, i que tots, absolutament tots els de l'Obra que coneixia, eren autènticament feliços.

www.opusdei.org.mx